

Johannes Jensen: Da vi i den overordentlige Samling i Fjor Sommer behandlede Huslejespørgsmaalet, blev der fra vor Side sagt, at det var upaa krævet at rejse denne Sag paa det paagældende Tidspunkt; naar man havde rejst den, kunde det kun tænkes at være af Hensyn til, hvad der var sket forud for Valget, og af Hensyn til den Omstændighed, at vi hen paa Efteraaret igen skulde have et politisk Valg. Nu sker der jo det, at det, der blev vedtaget i den overordentlige Rigsdagssamling i Fjor, nemlig Loven af 4. Juli 1924, ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag bliver kasseret. Vi faar saaledes Ret i den Paastand, vi fremsatte den Gang, at det ikke var nødvendigt at rejse Spørgsmaalet paa det paagældende Tidspunkt. Der var den Gang 2 Aar tilbage, inden Boliglovgivningen skulde opføre for Københavns Vedkommende, og 1 Aar, inden Bestemmelserne for Provinsens Vedkommende skulde falde bort; der var altsaa Tid nok til at tale om dette Spørgsmaal, og den højtærede Indenrigsminister bebudede, at der netop i indeværende Rigsdagssamling vilde blive fremsat et Lovforslag derom. Naar Sagen derfor blev taget op i Sommersamlingen, kan det altsaa ikke have været af saglige Grunde, og det, der sker i Dag ved Vedtagelsen af Lovforslaget, viser, at der ingen Nødvendighed var for at tage Spørgsmaalet op i Fjor. Spørgsmaalet har ogsaa været stærkt fremme nu forud for de kommunale Valg, og naar vi erindrer de Udtalelser, der faldt her i København, baade paa Møder og i Pressen, skulde man næsten forsværge, at Talen kunde have lydt saa blidt i Dag fra de Folk, der bekrigede hinanden saa kraftigt forud for Borgerrepræsentationsvalget i København. „Berlingske Tidende“ har nu faaet Ret. „Berlingske Tidende“ skrev den Dag, da det konservative Folkeparti, rimeligvis efter svære indre Brydninger, var blevet enigt om noget, som man kunde stille Forslag om i det andet høje Ting, at det var det Forslag, der vilde blive vedtaget, og dette har bekræftet sig i Dag; det er de Konservatives Anvisning, der bliver fulgt, ganske vist ikke det Forslag, som de Konservative oprindeligt sluttede sig om — i hvert Fald de Konservative i Københavns Borgerrepræsentation —, men det Forslag, som de Konservative i Folketinget tilbød, og som man allerede kunde have faaet der, hvis Folketingsflertallet kunde have bekvæmet sig dertil.

Nu interesserer det mig ikke saa stærkt, hvordan Forholdet er indenfor dette eller hint Parti, men det, jeg vil opholde mig ved,

er, at denne Artikel i „Berlingske Tidende“ havde til Overskrift: Mod Boligspørgsmaalets Løsning. Man har fra mange Kredse, ogsaa fra de Kredse, der fører Huslejepolitikken frem og nu har ført den frem paa den Maade, som sket er, i de senere Aar søgt at foregøgle ikke mindst Lejerne her i Landet, at Boligspørgsmaalet kan løses ved, at man regulerer de forhaandenværende Lejligheder, og „Berlingske Tidende“ synes at være af samme Opfattelse; ellers vilde man vel ikke have givet Artiklen denne Overskrift. Det er mod denne Opfattelse, jeg vil vende mig og protestere. Naar vi fra vor Side ikke kan gaa med til Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger, er det, fordi vi ikke tror, ikke kan tro, at Boligspørgsmaalet løses ved, at man stadig beskæftiger sig med Huslejen. Tværtimod har vi den modsatte Opfattelse, at jo mere man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, og jo længere man opretholder Huslejerestriktionerne, des længere kommer man bort fra det, der er Hovedsagen i Boligspørgsmaalet. Hovedsagen er, at der bliver tilvejebragt et tilstrækkeligt Antal nye gode og sunde Boliger. Til Trods for den Huslejelovgivning, vi har haft, men vel nok paa Grund af, at mange har troet, at vi efterhaanden skulde komme bort fra den, har Boligbyggeriet i de senere Aar taget ret stærk Fart, ikke mindst i Provinsbyerne, og vi tør vel ogsaa regne med, at man i København vilde have kunnet opnaa at faa indvundet, hvad der mangler her, hvis man ikke nu for de følgende 6 Aar netop ved denne Lov havde skabt saadanne Forhold, at jeg er bange for, at man har lagt Boligbyggeriet meget store Hindringer i Vejen. Jeg maa paa Mindretallets Vegne anbefale at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) blev, efter at der ved en paa sædvanlig Maade foretagen Afstemning var afgivet 31 Stemmer for det og 30 Stemmer imod det, ved et paa Grund af den for ringe Stemmemforskel foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste viser, *vedtaget* med 34 Stemmer mod 30 (12 var fraværende).

Ja:

Aubeck, Nina Bang, Bramsnæs, Henriette Crone, Dahl, Døcker, Gunnar Fog-Petersen, Frøkjær, Godskesen, A. P. Hansen, J. A. Hansen (1ste Kreds), Carl Jensen, Harald Jensen, Jensen (Aale), H. P. Jo-